

hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Forhandling

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 57: Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v. (Udskydelse af revision).

Af erhvervsministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 16/4 98. Første behandling 22/4 98.

Betænkning 4/6 98. Anden behandling 11/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 105 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 53: Forslag til lov om ændring af lov om kunstig befrugtning i forbindelse med lægelig behandling, diagnostik og forskning m.v. (Enliges og lesbisk adgang til insemination samt lægelig behandling).

Af Anne Baastrup (SF), Dorte Bennedsen (S), Yvonne Herløv Andersen (CD), Vibeke Peschardt (RV), Frank Aaen (EL) og Tom Behnke (FP).

(Fremsat 3/4 98. Første behandling 24/4 98. Betænkning 10/6 98. Anden behandling 16/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jens Rohde (V):

I Venstre er vi et mindretal, der stemmer for ophævelse af forbudet mod kunstig befrugtning af enlige og lesbiske, og på det mindretals vegne tør jeg godt slå fast, at det her spørgsmål er et spørgsmål, som det er uhyre vanskeligt at tage stilling til, og derfor er det også magtpåliggende at bidrage med vores begrundelse for at stemme ja til det foreliggende forslag.

Der skal ikke herske tvivl om, at vi helst så, at børn altid var sikrede en far og en mor. Det tror vi ganske enkelt er bedst for barnet, og det ville jo også være herligt, hvis verden var så enkel, at vi slet ikke behøvede at diskutere det her. Men vi ved jo godt, at når vi driver politik, er vi også nødt til at se på, hvordan klaveret egentlig spiller i samfundet. Hvor gerne vi end ville, så er der ingen, der kan garantere børnene, at de kommer til at vokse op med en far og en mor.

Jeg tror, at vi alle kender en del enlige, som får børn, og selv om jeg personlig synes, at nogle af dem måske burde have tænkt sig en lille smule om, ja, så ville det være at gå temmelig vidt, hvis vi som politikere skulle forbyde det. Vi kender vel egentlig også alle en del forældrepar, som er skilt, og i nogle tilfælde ser børnene end aldrig deres far, og endelig har vi i forvejen mange tilfælde, hvor barnet ikke kender deres biologiske far. Ingen af de her tilfælde er optimale for barnet, men det centrale i det er, at vi ikke kan lovgive os ud af de problematikker.

Den nuværende lovgivning kan jo ikke forhindre enlige og lesbiske i at få børn. De kan vælge at gøre det på den naturlige måde – jeg tror såmænd, der er en del mænd, som gerne vil stille sig til rådighed – og barnet vil aldrig nogensinde kende den biologiske far alligevel. Man kan så også vælge at rejse til Holland og få foretaget et lægeligt indgreb, eller man kan vælge at spille i det store lotteri og få foretaget indgrebet af de kvaksalvere, som sådan nogle forbud altid får frem på markedet. Sidstnævnte er ikke alene uheldigt, det er også farligt, og det er også derfor, vi tillader abort i Danmark.

Når vi stemmer for en ophævelse af loven, er det ikke det samme som at gå ud og anbefale enlige og lesbiske at få børn, men det er en erkendelse af, at vi hverken på den ene eller den anden måde kan forhindre det.

Som de liberale vi er, har vi den opfattelse, at vi som ansvarlige politikere i Folketinget må standse den glidebane, som dansk politik er på vej ud ad, nemlig at vi i den politiske korrektheds navn eller i misforstået humanisme eller i en trang til at fortælle befolkningen, hvordan den skal leve, laver den ene lovgivning efter den anden, som ikke kan administreres, og som måske endda tillige åbner for en række uheldige følgevirkninger. I det her tilfælde er risikoen for kvaksalveri og senere yderligere mobning af barnet, fordi det ikke er et lovligt barn, hvis man kan kalde det det, stor.

Dernæst vil vi også fastholde, at loven er diskriminerende, uanset om man kan lide det eller ej. Hvert enkelt menneske må tage ansvar for de børn, som det måtte sætte i verden. Det er og bliver et forældreansvar, men skal der være konsekvens i forældreansvaret som begreb, så må der også være tale om et reelt forældrevalg.

Samfundet og vi som politikere i særdeleshed kan og skal ikke blande os i det enkelte menneskes etiske valg. Det vil alligevel aldrig lykkes os med succes, og det er en meget farlig glidebane, hvor befolkningen så skal være afhængig af, hvem der sidder med magten. Det hører ganske enkelt ikke hjemme i den europæiske civilisation.

Til gengæld vil vi understrege meget kraftigt, at vi ikke mener, at insemination bør være en offentlig opgave. Nu bliver det op til amterne selv at tage stilling, hvis det her lovforslag kommer igennem, og vi skal anbefale amterne ikke at tilbyde behandlingen på skatteydernes regning, for der er jo ikke tale om en sygdom. Men ønsker den enkelte kvinde at gå til en privat klinik og betale for inseminationen, så kan eller skal vi ikke forhindre hende i det. Så er det ikke op til os som politikere at gøre os til hverken retlige eller moralske dommere.

Derfor støtter vi forslaget om en ophævelse af forbudet.

Birthe Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti er udmærket klar over, at denne lov drejer sig om etik, og at det er en meget personlig sag. De synspunkter, som vi tidligere har fremført, er ikke ændret, og der er efter vores opfattelse ikke tilføjet nye synsvinkler på den.

Den gældende lovgivning, om at kunstig befrugtning kun tilbydes kvinder, som er gift eller lever sammen med en mand i et ægteska-

beligt forhold, finder vi i Dansk Folkeparti helt klart er i orden.

Dansk Folkepartis medlemmer af folketingsgruppen er i denne sag stillet frit. Det er som sagt en etisk sag, men vi har i folketingsgruppen valgt at afvise den lovgivning, om at enlige kvinder skal have adgang til kunstig befrugtning. Det nuværende forbud er efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke diskriminerende over for en bestemt gruppe personer. Denne gruppe mener vi personlig har valgt at leve i et forhold, som ikke naturligt kan frembringe børn.

Som sagt er der efter vores opfattelse ikke tale om ufrivillig barnløshed, det er ikke en sygdom, og derfor er det vores klare overbevisning, at dette her lovforslag skal indstilles til forkastelse.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Der er tre gode grunde til at stemme imod det foreliggende lovforslag.

Den første er, at det vil være i barnets interesse, det er i barnets tarv, at lovforslaget ikke bliver vedtaget. Det kan jeg også forstå at lovforslagets tilhængere hos Venstre er enige i.

Det andet er, at man utvivlsomt vil tilside-sætte Danmarks forpligtelser i forhold til de internationale konventioner. Jeg henholder mig her til Justitsministeriets Børnelovsudvalg, der klart siger, at man utvivlsomt vil overtræde de forpligtelser, man har påtaget sig, og det vedrører særligt, at vi skal arbejde for, at børn så vidt muligt kender begge forældre, og at vi skal arbejde for, at forældrene udøver fælles ansvar for børns opdragelse og udvikling.

Så ud over det med barnets tarv så har vi her et problem, hvis det her bliver vedtaget, for så er vi efter Børnelovsudvalgets udtalelse utvivlsomt gået over grænsen, hvor vi overtræder vores forpligtelser.

Den tredje grund, til at man bør stemme imod det foreliggende lovforslag, er de konsekvenser, som forslaget, hvis det bliver vedtaget, vil have i forbindelse med faderskabssager. Det er jo sådan i Danmark, og det anbefaler Børnelovsudvalget for øvrigt, at vi fortsat skal bestræbe os på, at en ugift kvindes barn så vidt muligt skal have fastlagt, hvem der er far. Det er nogle bestræbelser, som vi har udøvet i mange år, og som vi formentligt – men det bliver jo spørgsmålet også til regeringen – fortsat vil udøve. Hvordan skal vi klare dét, hvis en enlig kvinde, der får et barn ved kunstig befrugtning,

er fuldstændig fritstillet, hvorimod en enlig kvinde, der har fået et barn på naturlig vis, er forpligtet endda under strafansvar til at medvirke til at afklare, hvem der er barnets far?

Jeg synes, at der er et spørgsmål her, som både regeringen og i hvert fald Folketinget bør forholde sig til, for at der ikke skal opstå tvivl. Jeg tror, at hvis det her bliver vedtaget, så må man herefter opgive at ville fastslå barnets fædrene ophav. Det vil så sige, at det får langt, langt videre konsekvenser, end det gør for det ret lille mindretal af kvinder og børn, som det her drejer sig om.

Jeg vil anbefale Folketingets medlemmer at stemme imod det foreliggende lovforslag.

Margrete Auken (SF):

Hr. Jens Rohde sagde lige før, at vi ikke må blande os i folks etiske valg. Jeg vil lige minde om, at vi ikke bestiller andet i Folketinget. Det er sådan set det, vi gør herinde, altså blander os i folks etiske valg, da det ikke er til at få øje på den store forskel mellem etik og politik. Vi blander os, og det skal vi. Vi skal gå ind og sige, hvad vi synes er forsvarligt.

Jeg er meget ked af, at det ændringsforslag, som jeg havde stillet – ikke på vegne af mange, men der var mange, der bakkede det op – om at vi, hvis der ikke var en kendt far, så sikrede, at donors anonymitet ikke skulle opretholdes i de her situationer. Det blev nedstemt. Men det er simpelt hen tarveligt over for barnet på forhånd og principielt og med lovgivningens opbakning at berøve det muligheden for at få kendskab til sin far.

Det er ikke det samme som at sige, at det er forbudt at få børn, når man ikke kender faderen. Det ville jo være vrøvl. Der fødes mange af den slags børn. Men vi skal ikke på forhånd gå ind og sige, at den ret har den absolut svageste part i den her diskussion, nemlig barnet, ikke. Og det er det, som det her forslag nu går ind og siger, hvor vi siger: Vi berøver barnet den ret. Det er fuldstændig ubeskyttet på det punkt.

Det er baggrunden for, at vi alligevel er mange, der er nødt til at stemme imod forslaget, for vi vil ikke berøve barnet den ret helt principielt. Det er ikke det samme som at sige, at man så blander sig i, hvad folk i øvrigt gør. Hvis en mor siger, at hun ikke vil fortælle barnet, hvem faderen er – hun kan oven i købet være i den situation, at hun ikke ved det; det kan forekomme – er det hendes ansvar, men det vil ikke være noget, hvor vi har sagt, at barnet princi-

pielt ikke har ret til at vide, hvem der er far. Det er noget, hun påtager sig ansvaret for, og det giver en helt, helt anden situation også set fra vores side.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, det har været utroligt belastende i hele den her debat, at der har været en gruppe anført af en bestemt gruppe lesbiske, som har sagt: Vi er diskriminerede, uanset hvad I siger, så er vi diskrimineret. Det er, som om de næsten har sagt: Og det vil vi også helst være. De fleste medlemmer har i dag fået et brev fra to kvinder, hvor det næsten er, som om det er en programerklæring: Vi vil være diskrimineret.

Lad mig så sige det igen – ikke med henblik på at få nogle, der ikke i forvejen kan lytte, til at lytte, for jeg ved, at det er forgæves – at langt de fleste, ikke alle, det vil jeg gerne medgive, af de folketingsmedlemmer, der stemmer nej til det her forslag, på ingen måde har den mindste indvending hverken mod den lesbiske samlivsform, eller – vil jeg så tillade mig at påstå – at lesbiske får børn.

Jeg kender mange lesbiske, der har børn, og som har opført sig ansvarligt over for disse børn, som sørger for, at barnet kender sin far. Nogle af dem har fædre, som vil gå ind og påtage sig et fædreansvar, det er der andre, der ikke vil. Jeg ved ikke, om de kan komme i den situation, at de også har fritaget barnet fuldstændig fra rettigheder i forhold til den far.

Lad det så være sagt til nogle af de lesbiske, der har sagt, at når de var imod vores ændringsforslag, var det, fordi man kunne risikere alt muligt med retslige følger: Det er noget sludder, for det stod jo i ændringsforslaget, at det kunne man ikke. Det skal bare lige være sagt én gang til. Jeg venter ikke, at det her bliver læst, for der er gruppe, der ikke vil høre, som stikker fingrene i ørerne og siger: Vi bliver diskrimineret, uanset hvad man siger.

Dem kan jeg ikke gøre noget for, men lad det nu stå til bogen og til protokollen, hvad det er et flertal af os, der stemmer imod det her forslag, har sagt: Vi beskytter udelukkende barnet, og det er ikke vores opgave på forhånd at skabe retligt forringede tilstande for de børn, som vi går ind og tager ansvaret for i det her samfund. Det er ikke vores opgave, og derfor siger vi nej til det her forslag.

Hvis vi på et tidspunkt kommer igennem med at få ophævet donoranonymiteten generelt – jeg tror nemlig, at det er derhen, vi skal – så er jeg på plads med det samme og stemmer for,

for så er barnets retssikkerhed igen på plads, og så må vi ligesom derhen, hvor vi siger, at nu har vi sikret dét, og så må det være op til folk i øvrigt, hvordan de vil behandle deres børn i denne her sammenhæng.

Men det er afgørende – og jeg tror virkelig, at jeg taler på de flestes vegne – at det er barnets retskrav, vi her slås for. Det er den part, der har rettigheder, vi andre har strengt taget kun pligter, og det gælder også for langt de fleste lesbiske, som ikke hører til den svage part.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Der er jo en grund til, at manden i sin tid blev skabt, som han blev, og at kvinden er skabt, som hun er. Der er ikke noget i samfundet, der siger, at man skal have børn. Der er noget i samfundet, der siger, at man kan få børn.

Derfor undrer det mig meget, når hr. Jens Rohde siger, at det er en liberal tankegang, at man går ind for sådan noget her, for der er ikke noget, som gør, at det her tangerer en liberal tankegang. Jeg synes, det er utroligt, at hr. Jens Rohde kan fremføre sådanne synspunkter her fra talerstolen. Det kommer meget bag på mig, at han har den holdning.

Men vi i Dansk Folkeparti er fuldstændig afklaret i forhold til det her, og vi har befolkningen bag os, når vi stemmer nej i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til fru Margrete Auken vil jeg da sige, at det centrale i det her – hvilket fru Margrete Auken også siger – stadig væk er, at vi hele tiden træffer beslutninger om folks etiske valg. Problemet er så, at vi blander os i alt, alt for meget, og at vi tror, vi kan lovgive os ud af de her problematikker. Det kan vi ikke, og det er det centrale og det væsentligste argument for os, som hører til mindretallet, til at stemme for en ophævelse af denne her lov.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Byen Neutral er lukket. Der er ikke noget, der hedder at være neutral i denne her sag. Hvis man går ind for det her forslag, har man også blandet sig i barnets retssikkerhed. Det kan man så sige at man vil prioritere lavere end de lesbiskes rettigheder. Det er vel det, diskussionen står om.

Vi blander os, vi blander os, og vi blander os, når vi går ind og siger, at det her er noget, som samfundet gør. Vi blander os jo ikke i, hvad de foretager sig i øvrigt. Det gør vi altså ikke. Det kan vi heller ikke. Nogle kan have meninger om det, og vi kan diskutere det osv. Vi kan ikke lovgive om det – det kunne vi muligvis godt, men så blev her fælt – og der er overhovedet ikke nogen, som har snakket i den retning.

Det handler alene om, hvad samfundet går ind og påtager sig ansvaret for, og at vi i samme øjeblik på forhånd har sagt: Det her drejer sig om samfundets ansvar. Det er det, vi snakker om. Vi snakker ikke om, hvad folk laver privat – det er lidt vigtigt at forstå – og derfor er den neutrale position ikke til stede.

Anne Baastrup (SF):

Jeg synes, det virker, som om debatten igen er kørt fuldstændig af sporet. Nu har vi brugt et par måneder på at få afklaret, hvad det her lovforslag handler om, og det handler om de mennesker, som af den ene eller anden grund har fået en lidelse i underlivet, som betyder, at de ikke kan blive gravide på almindelig måde via insemination, hvis de ikke har en mand. Det er denne gruppe og kun denne gruppe, man udelukker.

Sagen er den, at man over Internettet kan købe sæd. Man kan på mange forskellige måder få fat i screenet sæd. Der er også overvejelser blandt andet i sædbanken Cryos om at gå i gang med at sælge til private. Cryos er meget usikker på, om det er en god idé. De så meget gerne, at man fastholdt, at den danske sædbank leverede til læger.

Der er store muligheder for at få fat i screenet sæd. Der er ingen problemer med det, men der er et problem, hvis man bliver nødt til at få en eller anden form for udblokning, en eller anden form for bistand fra en læge. Det er den lille gruppe, som adskillige folketingsmedlemmer herinde i salen argumenterer for ikke skal have lov til at få lægehjælp. Det synes jeg man skulle tænke en anelse over.

Det handler ikke om barnets rettigheder. De kvinder, der gerne vil have et barn, uden at der er en far forbundet med det, kan nemlig få et barn, medmindre de altså er så uheldige at være syge, og medmindre de har et problem med deres underliv, fordi de på et eller andet tidspunkt har haft underlivsbetændelse, eller hvad ved jeg.

Derfor vil jeg meget gerne opfordre til, at debatten fremover på det her område kommer til at dreje sig om det lidt mere præcise: Det handler ikke om menneskerettigheder; det handler ikke om andet, end at der er en lille gruppe, som man forbyder at få lægebehandling.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Til fru Margrete Auken og fru Margrete Aukens forslag om, at barnet skal have ret til at kende den biologiske far: Jamen det må jo fordrer, at vi får en generel debat om donors anonymitet.

Det er umiddelbart et meget sympatisk forslag, som fru Margrete Auken har stillet, men hvis vi skulle stemme for fru Margrete Aukens ændringsforslag, så mener jeg personligt, at det kræver, at vi får en generel debat om donors anonymitet. Den problematik kan jeg ikke sådan umiddelbart tage stilling til på nuværende tidspunkt.

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at vi har haft en debat om ændringsforslagene ved anden behandling, så det er lovforslaget som helhed, der debatteres.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Det er rigtigt, hvad formanden siger. Det er også principperne i lovforslaget, jeg vil fastholde. Og jeg vil gøre Folketinget opmærksom på, at det er en væsentlig afstemning, vi kommer til at foretage her ved tredje behandling, for det handler om princippet om fri og lige adgang til sundhedsydelse herhjemme.

Hvis man stemmer nej, vil det være første gang, man herhjemme fra Folketingets side politisk vælger en bestemt gruppe mennesker ud, som man ikke vil give lægehjælp. Det er det, der er det principielle i spørgsmålet, og det er det, der skal tages stilling til.

Jeg vil anbefale, at man stemmer ja, for ellers kunne man jo spørge: Hvilken gruppe kommer så ikke med næste gang? Hvad skulle det så være for en gruppe, som Folketinget ikke mener skal behandles?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu kunne hr. Jens Rohde jo ikke lige svare på det, jeg før spurgte ham om heroppefra. Det er

nok, fordi han ikke er helt afklaret i forhold til, hvad han egentlig skulle svare.

Men er det også en liberal holdning, og bliver det det næste, der kommer, at bøsser og lesbiske også skal have lov til at adoptere børn?

Så er det blevet sagt heroppefra, at det her handler om sundhed. Jamen der er ikke noget i samfundet, der siger, at for at man har en god sundhed, så behøver man altså at have børn. Jeg synes, at vi er lidt langt ude nu.

Tove Fergo (V):

Jeg vil blot begrunde, hvorfor jeg stemmer imod forslaget. Det er ikke, fordi jeg er imod ligebehandling, men fordi jeg er tilhænger af, at børn skal have en far og en mor som udgangspunkt. Det synes jeg må være ethvert barns ret. Der kan så ske noget i løbet af livet, som gør, at en mor eller far bliver alene med barnet, og at barnet måske ikke senere hen kommer til at lære sin far eller sin mor at kende. Men som udgangspunkt må ethvert barn have ret til en far og en mor.

Det her lovforslag skaber mulighed for, at der er børn, som kommer til verden, uden at de kender deres far – og det endda som udgangspunkt. Det kan jeg bestemt ikke støtte, og derfor vil jeg stemme imod, og jeg ved, at der er en stor del af Venstres folketingsgruppe, som også vil stemme imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Anna-Marie Hansen (S):

Jeg har en kort bemærkning til fru Yvonne Herløv Andersen. Det er jo ikke rigtigt at stille det op på den måde, at det her handler om principperne for lige adgang til sundhedsvæsenets ydelser. En forudsætning for sådan en argumentation er jo, at det at være lesbisk er en sygdom, og det at være enlig er en sygdom, der kræver behandling i det danske sundhedsvæsen. Sådan ser jeg ikke på det.

Den medicinske teknik har skabt en mulighed for at producere børn, og i dag kan vi ved hjælp af teknik bruge sædceller og ægceller til at producere et barn uden for den menneskelige organisme. En sådan opfindelse forpligter, for det er kimen til menneskeliv, og derfor har såvel det kommende barn som donorerne også krav på en beskyttelse. Derfor synes jeg også, det er ærgerligt, at ændringsforslaget fra fru Margrete Auken, som var et skridt i den rigtige retning, ikke kunne blive vedtaget.

Det er altså fejlagtigt, når der bliver sagt, at det her handler om, hvorvidt en enlig eller to kvinder kan være gode forældre. Det kan de godt. Det er fejlagtigt at stille det op, som om det er et tolerancespørgsmål. Det handler om barnets ret til en mor og far ved livets start, en start, det bliver hjulpet til med samfundets hjælp og med teknologiske behandlinger.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg bliver nok nødt til at fastholde det, jeg sagde før: at det er første gang, at Folketinget beslutter, at en bestemt gruppe borgere ikke skal have en lægehjælp til behandling.

Så er der i øvrigt en hel del andre ting, som sundhedsvæsenet beskæftiger sig med, som man vel næppe kan rubricere under sygdom. Det kan være fødsel. Det kan være abort. Det kan være så mange andre ting, sundhedsvæsenet foretager sig.

Det er ikke Folketingets opgave at beslutte, hvilke borgere der skal behandles. Det er noget, der foregår i amterne og i samspil mellem patient og læge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 57 (S, SF, CD, RV, EL, FP, Mariann Fischer Boel (V), Rikke Hvilshøj (V), Kristian Jensen (V), Jens Rohde (V), Karen Rønde (V), Ulla Tørnæs (V) og Gitte Seeberg (KF)) stemte for, 70 (V, KF, DF, KRF, Hanne Andersen (S), Helen Beim (S), Hans Peter Baadsgaard (S), Ole Vagn Christensen (S), Henning Gjellerod (S), Holger Graversen (S), Anna-Marie Hansen (S), Claus Larsen-Jensen (S), Bjarne Laustsen (S), Karen J. Klint (S), Anne-Marie Meldgaard (S), Erik Mortensen (S), Jørn Pedersen (S), Jan Petersen (S), Peder Sass (S), Frode Sørensen (S), Hugo Sørensen (S), Margot Torp (S), Margrete Auken (SF), Steen Gade (SF), Jes Lunde (SF), Kristen Touborg (SF), Sonja Albrink (CD), Annie Lunde Hansen (CD), Henrik Svane (RV) og Thorkild B. Fransgaard (FP) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:
3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 31: Forslag til lov om Domstolsstyrelsen.

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 26/3 98. Første behandling 2/4 98. Betænkning 4/6 98. Anden behandling 16/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 32: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, tjenestemandsløven og forskellige andre love. (Rekruttering af dommere, dommerfuldmægtiges ansættelsesvilkår, dommeres bierhverv og ændringer som følge af oprettelse af en domstolsstyrelse m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 26/3 98. Første behandling 2/4 98. Betænkning 4/6 98. Anden behandling 16/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 100 stemmer.